Zato jer ih volimo oni vole nas!

PIŠE: *Nevenka Mesarov*
FOTO: *iz arhive Ericssona*

Često slušamo: „Osigurajte svojoj djeci zdravo odrastanje da odrastu u zdrave i sretne ljude“. I svi mi roditelji naravno nastojimo i želimo da naša djeca postanu pametni i uspješni ljudi i uz to drage, suosjećajne i tople osobe. Načini na koje roditelji djeci pomažu razviti te osobine su različiti, jer se svako dijete rađa sa svojom jedinstvenom osobnošću.

DJETINJSTVO – TEMELJ BUDUĆEG ŽIVOTA

Zaboravimo savršeno roditeljstvo jer ono je plod naše mašte, ali zato budimo svjesni da se puno toga može naučiti. Izgradnja odnosa s djetetom je jedan od najvažnijih faktora uspješnog roditeljstva. Dijete koje se osjeća dobro, ponaša se na isti način i radost je svojim roditeljima. Način na koji se brinemo za svoje dijete u prvim godinama njegova života utječe na to kakvo će ono biti kada odraste. Radi se o postizanju dva glavna cilja – upoznati svoje dijete i pomoći mu da se dobro osjeća. To se postiže „nježnim“ metodama punim razumijevanja za potrebe djeteta, a naglašena je čvrsta emotivna veza između njih dvoje. Ta veza jača djetetovu vjeru u roditelje glede zadovoljenja njihovih potreba, a čvrsta povezanost roditelja i djeteta pomaže djetetu u razvoju kvalitetnih odnosa s drugima.

BRIŽNOST I ZAHTJEVNOST

Roditeljska brižnost i suosjećajnost razvija djetetovu snažnu sliku o sebi i socijalne vještine. Ovakav stil brižno – zahtjevnog roditelja koji je podržavajući, pun topline i interesa za dijete, s jasnim standardima i pravilima koja se dogovaraju, postavljanju granica, ali i pružanju objašnjenja za postojeća pravila, ima najviše izgleda stvoriti zrelo dijete i adolescenta. Svojom brižnošću poručujemo djetetu koliko nam je važno kako se osjeća i što misli. Zahtjevnost pak pomaže djeci razviti samokontrolu i odnos/suradnju s drugima. Istraživanja pokazuju da su djeca roditelja koji su bili zahtjevni imali manje problema u ponašanju i nisu bili skloni uzimanju droga.

Da bi utjecali na ponašanje djece treba neprestano objašnjavati i makar vam se čini neučinkovito, ustrajte i dalje u tome, nadgledajte njihov životni stil i komunicirajte, jer neprestana komunikacija, objašnjavanje i obrazlaganje pomaže djeci da odrastu u kompetentnije mlade ljude s više samopoštovanja.

KORISNI SAVJETI ZA RODITELJE:

- VJERUJTE U SVOJE DIJETE
- DOPUSTITE DJETETU DA POKAŽE SVOJE OSJEĆAJE, POKAŽITE RAZUMIJEVANJE ZA TE OSJEĆAJE, A TEK ONDA KADA OSJETITE DA JE VRIJEME, OHRABRITE GA. ZNAČI, BUDITE MU PODRŠKA ZA IZRAŽAVANJE EMOCIJA. TEK TADA KADA OSJETI VAŠU ZAŠTITU I SIGURNOST TE OLAKŠA/OSLOBODI DIO BOLI ILI TUGE ILI NEKE DRUGE EMOCIJE, VJEROJATNO ĆE VAM I SAMO ISPRIČATI SVE ŠTO SE DOGODILO.
- NIKAD NE UMANJUJTE DJEČJU TUGU KAO NEVAŽNU. ONA JE ZA DIJETE U TOM TRENUTKU DRUGAČIJA I TREBAMO PRIHVATITI DJETETOV TRENUTNI OSJEĆAJ
- POKAZUJTE I VI SVOJE OSJEĆAJE PRED DJETETOM I NEMOJTE GLUMITI DA JE SVE U REDU AKO NIJE. IPAK, NEKA TO BUDE PRIMJERENO DOBI DJETETA.
- AKO SE I NE SLAŽETE S NEKOM SITUACIJOM, PRIHVATITE RAZLIČITOST. TO NE ZNAČI DA SE SLAŽETE S TOM SITUACIJOM, VEĆ DA PRIHVAĆATE OSOBU I OSJEĆAJE RAZLIČITE OD VAŠEG DOŽIVLJAVANJA
- KVALITETA KOMUNIKACIJE JE PUNO VAŽNIJA OD KOLIČINE KOMUNIKACIJE. USPJEŠNIJA DJECA SU UGLAVNOM IZJAVLJIVALA DA JE NJIHOVE RODITELJE ISKRENO ZANIMALO ONO ŠTO ONI GOVORE, A NE DA IH SE SLUŠALO SAMO IZ PRISTOJNOSTI
- TREBA DJECI DOZVOLITI DA UČE O ŽIVOTU NA SVOJ NAČIN I SVOJIM TEMPOM
- RODITELJ MORA VIDJETI KOJA JE POTREBA „ISPOD“ NEKOG DJETETOVOG PONAŠANJA, UKAZATI NA POSLJEDICE I DOSLJEDNO REAGIRATI NA POJEDINA DJEČJA PONAŠANJA. POKUŠATI ZAJEDNO S DJETETOM PRONAĆI KAKO TU POTREBU NA DRUGI NAČIN I S MANJE LOŠIH POSLJEDICA ZADOVOLJITI.